

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg frygter så oprigtigt, at jeg ikke fik udtrykt mit spørgsmål klart nok, for udenrigsministerens redegørelse her i dag giver nemlig ikke svar på det, jeg gerne ville have svar på. Så vil jeg gerne prøve at præcisere mit spørgsmål, så det bliver helt klart, hvad meningen er.

Er der noget i Danmarks NATO-forpligtelser eller i regeringens politik, som forhindrer, at folketinget kan vedtage, at Danmark skal forblive frit for atomvåben og fremmede militærstyrker, så længe folketinget ikke ved en afstemning har godkendt en ændring af Danmarks politik på dette område?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg må gentage, hvad jeg sagde indledningsvis i min besvarelse af hr. Pelle Voigts spørgsmål, nemlig at forstærkninger kun kan tilføres Danmark efter anmodning fra eller godkendelse af den danske regering, som er forpligtet til at inddrage folketinget forud for en sådan beslutning. Det samme gælder vedrørende spørgsmålet om eventuel modtagelse af atomvåben.

Hvordan denne inddragelse af folketinget kan finde sted, kan jo i høj grad afhænge af praktiske forhold, som vi ikke på forhånd kan gætte om, så nærmere kan vi altså ikke komme det, hr. Pelle Voigt.

Thoft (SF):

Ja, undskyld, det er nok, fordi jeg er ny i denne sal, at jeg var i vildrede på dette punkt i debatten, for jeg havde forventet, at udenrigsministeren svarede på de spørgsmål, som var blevet stillet, og jeg havde egentlig også haft en forventning om, at udenrigsministeren havde ulejlighet sig med at være til stede under den debat, vi har haft. Men det er nok, fordi jeg er ny, at jeg ikke har forstået, at man ikke, når man er et oppositionsparti, kan forvente, at udenrigsministeren svarer på de spørgsmål, som man stiller inden for centrale områder af den forespørgselsdebat, vi har rejst.

Vi fik ikke under debatten noget som helst svar på, om folketinget altid skal inddrages forud for en beslutning om forstærkninger, forud for en beslutning om overgang til enhedskommando og forud for en beslutning

om tilførsel af atomvåben. Hvordan går det, hvis det skal gå stærkt? Hvad har I planlagt, for I har jo i ministeriet planlagt, hvordan det skal gå, hvis det går stærkt. Lad os dog få disse ting på bordet, så vi ved, hvad vi har at rette os efter.

Jeg har spurgt, om man ikke blot kan afholde militærøvelser og dermed undgå at inddrage folketinget i tilfælde af, at man ønsker at tilkalde forstærkninger. Man afholder bare en større NATO-øvelse, og så har man i realiteten forstærkningerne i landet. Er det ikke bare sådan, man planlægger at omgå de problemer, der er i henseende til at inddrage folketinget?

Det er jo sådan, at NATO-øvelserne i øjeblikket foregår meget intenst. 300 dage om året øver den danske flåde sig med NATO-enheder, og på Flyvestation Karup ved vi at der næsten permanent er stationeret udenlandsk mandskab. Der finder 32.000 årlige overnatninger af udenlandsk personel sted i Karup, og det fortæller jo en lille smule om størrelsen af den permanente udenlandske tilstedeværelse. Hvordan ligger det med disse tilkaldelser af forstærkninger, kan man ikke bare afholde større militærøvelser? Det synes jeg ministeren bør give os et klart svar på.

Vi fik heller ikke svar på, hvorledes det at forberede modtagelse af fremmede styrker i fredstid kan forenes med den hidtidige basepolitik. For når man taler om, at der i en krisesituation skal tilføres fremmede forstærkninger, er det jo i modstrid med den hidtidige basepolitik, der siger, at der ikke må forefindes fremmede tropper i Danmark i fredstid.

Vi ved fra dagspressen, at der i alle større militærøvelser anvendes simulerede atomvåben. Ofte er det os selv, altså det, vi kunne kalde de foregivne NATO-styrker i øvelserne, som anvender disse først.

Det kan på den baggrund være svært at forstå, hvorfor socialdemokratiet i debatten her i dag har vredet og vendt sig som en ål på en stegepande. For på den ene side benytter socialdemokratiet ved hver eneste lejlighed udtryk som f.eks. det, der står på valgplakaten fra 1964, den, som blev gentaget i 1984, nemlig at et kryds på liste A er et klart nej til atomvåben. Men hvad er der sket imellem 1964 og 1984? Har et kryds ved liste A da været et klart ja til atomvåben? Hvad er årsagen til, at I på trods af en klar vedta-